Könyörögjünk az Úrhoz, hogy ~~[illegible]~~ szívünk ne [illegible] az Ő [illegible] akarata szerint, és világítsa meg értelmünket, amint könyörögjünk az oltár előtt. (Halleluja) 118. Zs. 26.

Úgy fordítottam, de közelebb áll az eredeti: Könyörögjünk a zsolozsma végén a szentekért. Hát ez mindent elkülönböztet? Mindkettő lehetséges, mint ahogy a szívünk egyaránt lehet világos, vagy mint a vizek közé pontot is vagy csak hullámokat rajzol fel, vagy mint az emberi nyelvben is elkülönítünk egyes hangokat, vagy egész szavakat egymás után. – Úgy e versben is: Erős kötelékkel fűzzük a zsolozsma ünnepi áldozatot – a mi szívünket – az oltárhoz, akkor alszik könnyű fűzzük az oltár köré, mely életünk legfőbb világossága: Isten szent fényét utánozza.
Mi legyen hát szívünk zsolozsmai áldozata?

Ünnepeink az emberi életet jelképezik – négy évszakról szólnak az emberi élet négy szakára emlékeztetnek: Tavasz, Nyár, Őszi, Tél – a hétköznapi örömök és Tél a halódó agyakat – Ezen kötelékek kötelességeit fejezik ki a Bölcsek: [illegible] Négy időszakban mond Isten ítéletet a világ felett: [illegible] Tavaszkor a gabona felett: Él, vagyon-e gabona? [illegible] Nyárkor a szőlő szőlőnkben ítélt, hogy lesz-e szőlőnk a fürt? [illegible] R. Magyarokkor bűnünk felett ítélt, [illegible] Télen a zsoltárok ünnepi áldozatot pedig a vizeket ítéli meg: –

1) Amint Tavasz szavát mutatóra nyugszik, úgy ítélt akkor Isten az elvetett mag kikelésére felett is, mely a földben rejtőzött; – mi is elhintünk magvakat a szívünk belső talajába – szavainkat, mint szavát a magvető – vagyon kikelnek-e a lélek bimái szívünk-e? E fölött mint Tavaszkor ítélt az Isten; mivel magot hintünk el a mi szívünk a földek – magot? Meg kell kormányoznunk szívünk Tavaszát, mely Istennek ünnyéje fiaskodunk a felébredni a tudatot: nem elég magvainkban a talajt, de erő is kell vele, mely egyedül hull: hit adnak a szentekkel.

2) Második ítélt Isten Szakaszaiból a zsoltárfából – ítélt a férfikor tettéről, vagyon erőmoteréről szívünk-e? Kiegyensúlyozottak vagyunk az ítéletnek, ne gondoljuk, hogy Isten nélkül áldozni lehet életed! Meg kell kormányoznunk szívünk Szakaszait: férfikorunk tettek egyes ünnepeinken is csak Istennek szívünkben erőmoterőket.

3) Harmadnap Ujévkor ítélt, amikor a hanyatló kor örömében a gyarlóságra gondolt: ő fiaskodott a hibákra, mikre még jóvá tehetünk, a mulasztásokra, mikre még pótolhatunk, a mulasztásokra bocsátják, hogy bizony hiába minden erőlködésünk: egyedül Isten az, aki ítélt felettünk a megbocsátó szívünk R. Hasonnak áldozatát, hitünk bizalmát, bűnbánattal a jövőnk ígéretét.

4) De elkövetkezik az élet negyedik szaka, amikor a kéz elé tehetünk, szívünk szívünk nem fogjuk szívünk fogyni szívünk nem tehetünk, csak elmélkedhetünk a múltakon: ünnepeinken a bekövetkezést. Mit mutasson tehetünk ez? Gabonát, vagy csak szalmát? Isten ma a vizek felett ítélt: vagyon-e élet életünk áldó erő lesz-e? a vizek felett ítélt: vagyon az élet szegyén szegyénünk kikötőbe juthatunk-e? Ah ha örömünk bevehetnénk akarnak ünnepeink a földön, úgy fogjuk kapnunk az ünnepi szózatból, mely azon tanít: az [illegible] a kéz nél fogjad: a vizeket a [illegible] szívünk szívünk egyedül a kéz a magasba nyúló pálmaág kik közé ünne, az fog [illegible]: úgy is illetve egyénként szívünk.

Kapjuk ezt a kapunk az oltár köré, fűzzük szívünk ezt az áldozatot az oltárhoz, akkor Isten lesz a mi világosságunk, mely szívünk oltárától áldó fényt ömlik életünkre. Amen

Ven 13/125

RABBI-HIVATAL UJPESTEN.

MTA-KR
TÖRTÉNETTUDOMÁNYI AKADÉMIAI
KÖNYVTÁRA

..... *sz.*